

עין משפט
גד מצוה

קיה:

בתנ"י נותן גע לכל אדם. אס אינו חפץ לישא את כולן: **גמ'** קידש קסני. דליכא למימר המס הוא דקאמר ר' טרפון דמניחא צינייהס דלא עשה מעשה אבל צעל לא קמני דליפלוג ר' טרפון דכיון דעשה זה מעשה וגינה אותה בקדושי ציאה לרץ להוציא עזמנו מידי עבירה וליתן לכולן: **גול קסני**. דהואיל ואיסורא עבד קנים ליה ר"ע אבל לקס מקח מממשה ואין יודע אי זהו לא קמני דלקנסיה ר"ע: **מכלל דס"ק פליג עליה**. ואמר בקידש ולקח פליגי דליכא איסור כולי האי אבל צצעל וגול אפי' ר' טרפון מודה: **ומאי קידש קידש צביאה**. דגינה אותה ואפ"ה פטר רבי טרפון ולא

אמר ליה תנינא וחוששין לדבריה. ואמ"ת האי דאינה מתייבמת משום דשוימה לנפשה חתיכה דאיסורי' וי"ל דדייק מדקמני חוללת דמשמע שכן הדין מדלא קאמר מצקסיס לחלוץ אי נמי משמע דחוללת אפילו נתנה אמתלא לדבריה: **דקולאםא**. מוכר קלסי כרוצ:

הדרן עלך האשה שלום

עבירה ^אעד שישלם לכל אחד אחד ואחד: **גמ'** קידש קתני בעל לא קתני גול

קתני לקח לא קתני מני מתני' לא תנא קמא ולא רבי שמעון בן אלעזר דתניא רשב"א אומר ^אלא נחלקו רבי טרפון ורבי עקיבא על שקידש אחת מחמש נשים ואינו יודע איזו קידש שמיניה כתובה ביניהן ומסתלק על מה נחלקו על שבעל

רבי טרפון אומר מניח כתובה ביניהן ומסתלק רבי עקיבא אומר יעד שישלם לכל אחת ואחת ^אלא נחלקו רבי טרפון ורבי עקיבא על שלקח מקח מחמשה בני אדם ואין יודע מאיזה מהן לקח דשמיניה דמי מקח ביניהן ומסתלק לא נחלקו אלא שגול מחמשה שאמר ר' טרפון מניח גזילה ביניהם ומסתלק ורבי עקיבא אומר עד שישלם גזילה לכל אחד ואחד מדקאמר רבי שמעון בן אלעזר בקידש ולקח לא פליגי מכלל דתנא קמא סבר פליגי מני אי תנא קמא ליתני קידש ולקח אי רבי שמעון בן אלעזר ליתני בעל וגול לעולם רבי שמעון בן אלעזר ומאי קידש קידש בביאה תנא קידש להודיעך כחו דרבי עקיבא דאע"ג דאיסורא דרבנן עבד קנים תנא גול להודיעך כחו דרבי טרפון דאע"ג דאיסורא עבד לא קנים: **בתנ"י** יהאשה שהלכה היא ובעלה למדינת הים ובנה עמהם ובאת ואמרה מת בעלי ואחר כך מת בני נאמנת מת בני ואחר כך מת בני בעלי אינה נאמנת וחוששין לדבריה וחולצת ולא מתייבמת ^איניתן לי בן במדינת הים ואמרה מת בני ואחר כך מת בעלי נאמנת מת בעלי ואחר כך מת בני אינה נאמנת וחוששין לדבריה וחולצת ולא מתייבמת ^אניתן לי יבם במדינת הים אמרה מת בעלי ואחר כך מת יבמי יבמי ואחר כך בעלי נאמנת יהלכה היא ובעלה ויבמה למדינת הים אמרה מת בעלי ואחר כך יבמי יבמי ואחר כך בעלי אינה נאמנת ^אשאין האשה ^אנאמנת לומר מת יבמי שתנשוא ולא מתה אחותה שתכנס לביתו ואין האיש יאמרו לומר מת אחי שייבא אשתו ולא מתה אשתו שישא אחותה: **גמ'** בעא מיניה רבא מרב נחמא המוכה גט לאשתו במקום יבם מהו כיון דסניא ליה זכות הוא לה ^אוחיין לאדם שלא בפניו או דלמא כיוון דוימנין דרחמא ליה חוב הוא לה ואין חבין לאדם שלא בפניו אמר ליה תנינא יהוששין לדבריה וחולצת ולא מתייבמת אמר ליה רבינא לרבא המוכה גט לאשתו במקום קטמה מהו כיון דאית לה קטמה בהדיא זכות הוא לה או דלמא ^אניחא דגופא עדדיך לה תא שמע לדיאמור ריש לקיש ^אטב למיתב טן דו מלמיתב ארמלו אבבי אמר ^אדשומשמנא גברא כורסיה בי חרתא רמו לה רב פפא אמר ^אדנפצא גברא תיקרי בסיפי בבא ותיתיב רב אשי אומר דקולאם גברא לא בעיא טלפחי לקידרא תנא

וכולן מזונות ותולות בבעליהן:

הדרן עלך האשה שלום

מנפך למר: **דקולאם גברא**. שמך פסול משפחה: **עלפחי**. עדשים^א שהוא מאכל קל ואין חסרון כיס כל כך אינה שואלת ממנו אך יקרא שמו עליה:

הדרן עלך האשה שלום

לא הימנא, דוימנין דסניא ליה ^אלעיל קיחא. וחוששין לדבריה. שמא אמת הן ואסורי ליבם וחולת^א (קטן קיחא). דלפקה נפשה מחוקה, ואס בל יבם ליבמה לא שנקיין לה ^אלעיל קיחא. ודכין לאדם שלא בפניו כוי ואין חבין לאדם שלא בפניו. דבר שהוא קרוי חובה (כתובות יז) דבר שהוא חוב לו ואינו חפץ בו (סוטה כה) אין אדם יכול לעשות שלחו שלא מדעתו לדבר שהוא חובה או הפסד (קדושין כג) דאין אדם נעשה שלח לחבירו שלא מדעתו להפסדיו, אבל להרחיכו אכן סהדי דמיא ליה לפיקי זכין ואין חבין (חולין צג), טב למיתב טן דו מלמיתב ארמלו. משל הוא שהגשים אומרות על בעל כל דהו, שהוא טווב לשבת עם שני גופים משנת אלמנה (קדושין מא) וכיעיז כתובות שה). טן דו, בגופים שנים, בעל ואשתו, ואפילו אינו לה אלא לזנות בעלמא (קדושין טז) כלומר אשה ככל דהוא נמיא לה ^אב"ק קיאא. דשומשמנא גברא. משל הדיוט הוא, מי שבעלה קטן כמנלה, כורסיה בי חרתא רמו לה. כסאם בין השכות גזית מורין מושינה, כלומר גם לי בעל כמנסיס (כתובות שה). דנפצא גברא. מנפך למר ואומנות מאוסה היא, תיקרי בסיפי בבא ותיתיב. אינה נוטה לקריתו על מפתח הנית ליבם שם אלאו בפני הכל ^אשם. דקולאם גברא. ממשפחת דופי, לא בעיא טלפחי לקידרא. עדשים שהוא מאכל קל ואין חסרון כיס כל כך, אינה שואלת הימנו, אך יקרא שמו עליה ^אשם. ורובולן מזונות ותולות בבעליהן. כל אלו שבעליהן שפלים ומוראות להם חבה, אינו אלא שמות תחמיקן וכשמתעצבות הן מולות את העובר צבעל וטח לכן בלגשים כל שכן לפי שמות תחמיקן ^אשם.

שייר לעמוד הבא. היתה לה חמורת. אשה שהלכה היא ובעלה למדינת הים ומת בעלה צלל גנים ואם אין לו ים לה תמותה במקומה שיאלה משם, אינה חוששה. שמא טולד הן לממה והיא זקוקה ליבם (בבברות כז). יצתה

 מלאה. שהיתה חמורת מעוברת כשילת זו משם, חוששת ^אשם. קטן וקטנה. או קטן או קטנה ^אלעיל סאא. איש כתיב בפרשה. בפרשת חליה ואם לא יחפזן האיש לקחת את יצמנו ^אשם) איס פוטרה בחליה ולא אכן (נדח לב). ובמקשינן אשה לאיש. דכתיב ואם לא יחפזן האיש ולא קטן, ואשה נמי אע"ג דלא כתיב מיעוטא בעינן גדולה כלס דליתקס לה, דכתיב צהאול קרא ועלתה יצמנו השערה ^אלעיל קהא. אלא מה שטוב מייבבמין. ויגדלו יחד ^אנדח לב).שמא ימצא סריס. לאו צי הקמת שם הוא ואינו מלואה ליבם, וכן אילוניות, וכיון דמייבם צלל מלוא טשא אשת אחיו צמנס ועריה היא וככרת ^אשם).ונמצאו פוגעים בעררה. כיון דלאו בני הקמת שם ניטבו פגע צמאם את שאל במקום מלוא, דרחמנא פטריה, דכתיב אשר מלך פרט לאילוניות ^אלעיל סא). דכיון דאינה רלוייה להוליד לא קריין צרו והיה הכביר אשר מלך, ופקעה מכן מורת יבוס וקימנו בציסור אשת אה (בבברות יס). עד כאן שייר לעמוד הבא.

האשה שלום פרק חמשה עשר יבמות

בתנ"י נותן גע לכל אדם. אס אינו חפץ לישא את כולן: **גמ'** קידש קסני. דליכא למימר המס הוא דקאמר ר' טרפון דמניחא צינייהס דלא עשה מעשה אבל צעל לא קמני דליפלוג ר' טרפון דכיון דעשה זה מעשה וגינה אותה בקדושי ציאה לרץ להוציא עזמנו מידי עבירה וליתן לכולן: **גול קסני**. דהואיל ואיסורא עבד קנים ליה ר"ע אבל לקס מקח מממשה ואין יודע אי זהו לא קמני דלקנסיה ר"ע: **מכלל דס"ק פליג עליה**. ואמר בקידש ולקח פליגי דליכא איסור כולי האי אבל צצעל וגול אפי' ר' טרפון מודה: **ומאי קידש קידש צביאה**. דגינה אותה ואפ"ה פטר רבי טרפון ולא מימא ליתני גול ולא איצבי קידש דתרווייהו אינטריך מנא קידש צביאה להודיעך כחו דר"ע דאיסורא דרבנן הוא קעציד דרב מנגיד^א אמןאן דמקדש צביאה ואין כאן איסורא דאורי"י אפ"ה קנים: **בתנ"י מס צעלי ואח"כ מס צני**. והריני מותרת לשוק נלמנת שהרי צחוקת ^אלשוק יאלה והפה שאסר הוא הפה שהתיר: **אינה נלמנת**. להתייבס לו וחוששין לדבריה דלפקה נפשה מחוקה ולא משמטריא צלא חליה דשוימה לנפשה חתיכה דאיסורא מעלמא: **ניסן לי צן**. והיא הלכה צלא צן וצחוקת עמידה לייבס: **ניסן לי יבס**. ^או שהלכה חמומי במדינת הים והיא הלכה צחוקת שאין לה יבס: **מס צעלי ואח"כ מס יצמי כוי**. דתרווייהו קשריא נפשה לשוק נלמנת ומותרת לשוק צחוקתה הראשונה דהפה שאסר הוא הפה שהתיר: **גמ' המוכה גט לאשמו**. שעשה שליח לקבלה וזיכה לה ^אע"י שליח שמתגרש מעכשיו: **צמקוס יבס** שיש לו אח ונתכונן לפוטרה הימנו דשלא צמקוס יבס והוא צא לגרשה פשיטא לן דלא מייגרשה עד ^אשמיגע ליה דאין חזין לאדם שלא צפניו אלא היכה מי אמרי' זכות הוא לה כוי: **וחוששין לדבריה**. מדקמני בתרווייהו חוששין ציאלה צחוקת ^אהיתרן לשוק וצאה והחזיקה עזמנה ליבם וקמני חוששין ולא אמרינן אוקמה אחוקה ותנשא דהא ודאי משקרא משום דרחמא ליה קאמרה אלמא לא מחזיקין לה צאהצו ומדקמני נמי ^א צחוקת יואלה ליבס וצאה והחזיקה עזמנה לשוק כגון ניתן לי צן ומת צעלי ואח"כ צני וקמני חוששין ולא תתייבס ולא אמרי' ודאי משקרא ומשום דסניא ליה קאמרה אלמא זימנין דלא סניא ליה. אלמא מספקא לן וגצי מוכה גט נמי מספקא לן אי רחמא ליה וחוב הוא לה אי סניא ליה זכות הוא לה ומחלוץ ולא תתייבס: **טן דו**. גופים שנים כל דהו צעל: **דשומשמנא גברא**. ^א גוך כנמלה: **כורסיה צי חרפא רמיא**. מחזקת עזמנה כנשואה ונותנת כסאה אכל חשונות חורות הארץ: **דנפלא**. אומנותו מאוסה

(א) צ"ק קג: צ"מ לו, (ב) נשי' חו' צ"מ ג ד"ה גבין, (ג) [מוספתא פי"ד], (ד) צ"ק קג: (ה) לקמן קיט: (ו) לעיל דל, (ז) נשיריפין פא: כתובות יא, גיטין יא: קדושין כג, מז. צ"מ יב. חולין פג, (ח) קדושין ו. מל. כתובות פה, צ"ק קיא, (ט) [כתובות פה, י] נגיר הערוך בערך נפס דנפסא וע"ש אריכות צבוגיל דהכא וכן אומא ככתובות, (ס) [לעיל צג], (ע) נשי' בראשית כה בתרגום,

מוסף רש"י

מגיה גזילה ביניהן, ולא בעי לאמטויי וסגי במניח לבניו שהרי הנעלים שם הוא (ב"ק קג:). לא נחלקו כוי' שמיניה דמי מקח ביניהם. דכיון דליכא איסורא סגי ליה בסי, דלא כתיב לאשר הוא לו אלא צמקוס שחטא דבעי כפרה ^אשם. ביתן ילי בן במדינת הים. אשה שהלכה עם בעלה למדינת הים וישלמה ממאן לא היה לה צן ועומדת צחוקת יבוס וצאת ואמרה עין הן צן במדינת הים ומת בני ואחר כך מת בעלי, דלא מספקא נפשה מחוקה קמייתא, שעדיין היא צריכה ליבס, נלמנת ומותרת להתייבס ^אלעיל קיחא. נלמנת חבה שאמרה מת בני ראשון ואחר כך מת בעלי, ולא חיישין לנלנת מאי דרחמא ליבס קאמרה, מאי טעמא הואיל וצחוקת יבוס היתה עומדת ופיה אכר עזמה על היבם כשאמרה ימן לי צן, והוא הפה יכול להתיר עזמה ליבס ולומר מת בני ראשון ^אלעיל קיחא. מת בעלי ואחר מת בני אינה נאמנת. להנשא לשוק צלא חליה, דכי הימנא רבנן לאשה אבעלה הימנא, דייקא ומנסבא, אבל לאפוקי נפשה מיבם ואין חבין לאדם שלא בפניו כוי' דאין אדם נעשה שלח לחבירו שלא מדעתו להפסדיו, אכן סהדי דמיא ליה לפיקי זכין ואין חבין (חולין צג), טב למיתב טן דו מלמיתב ארמלו. משל הוא שהגשים אומרות על בעל כל דהו, שהוא טווב לשבת עם שני גופים משנת אלמנה (קדושין מא) וכיעיז כתובות שה). טן דו, בגופים שנים, בעל ואשתו, ואפילו אינו לה אלא לזנות בעלמא (קדושין טז) כלומר אשה ככל דהוא נמיא לה ^אב"ק קיאא. דשומשמנא גברא. משל הדיוט הוא, מי שבעלה קטן כמנלה, כורסיה בי חרתא רמו לה. כסאם בין השכות גזית מורין מושינה, כלומר גם לי בעל כמנסיס (כתובות שה). דנפצא גברא. מנפך למר ואומנות מאוסה היא, תיקרי בסיפי בבא ותיתיב. אינה נוטה לקריתו על מפתח הנית ליבם שם אלאו בפני הכל ^אשם. דקולאם גברא. ממשפחת דופי, לא בעיא טלפחי לקידרא. עדשים שהוא מאכל קל ואין חסרון כיס כל כך, אינה שואלת הימנו, אך יקרא שמו עליה ^אשם. ורובולן מזונות ותולות בבעליהן. כל אלו שבעליהן שפלים ומוראות להם חבה, אינו אלא שמות תחמיקן וכשמתעצבות הן מולות את העובר צבעל וטח לכן בלגשים כל שכן לפי שמות תחמיקן ^אשם.

מסורת הש"ס

(א) צ"ק קג: צ"מ לו, (ב) נשי' חו' צ"מ ג ד"ה גבין, (ג) [מוספתא פי"ד], (ד) צ"ק קג: (ה) לקמן קיט: (ו) לעיל דל, (ז) נשיריפין פא: כתובות יא, גיטין יא: קדושין כג, מז. צ"מ יב. חולין פג, (ח) קדושין ו. מל. כתובות פה, צ"ק קיא, (ט) [כתובות פה, י] נגיר הערוך בערך נפס דנפסא וע"ש אריכות צבוגיל דהכא וכן אומא ככתובות, (ס) [לעיל צג], (ע) נשי' בראשית כה בתרגום,

הגהות הב"ח

(א) גמ' או דלמא ניחא דנפלא. צ"ב קיא ציזאת דנפלא: (ב) רש"י ד"ה מת צעלי וכו' צחוקת היתר לשוק יאלה: (ג) ד"ה ימן לי יבס שילדה חמומי: (ד) ד"ה המוכה וכו' לה גט ע"י שליח שמתגרש בו ממכשיו: (ה) ד"ה צמקוס וכו' שגיגע הטט ליה: (ו) ד"ה וחוששין וכו' ומקמת נמי בריצאה בחזקת לבס: (ז) ד"ה דשומשמנא גברא בעל נגד:

תוספות ישנים

א"ל אף אכן נמי מינא חוששין לדבריה וחוללת. פי' [הקוטרין] דחוק [מזה] ונראה דודאי לעולם קיס ליה דסניא ליבם דחמנן אין האשה נלמנת לומר מת יבמי שאנשא וקא מייבעיא ^אלח (א) אי אמריה מת יבמי רחמנא ליה וחוב הוא לה ומימי' סייעתא ממתניתין מירשא דמת צני ואח"כ צעלי אינה נלמנת להמירה ליבם [אלמא זימנין] דרחמא ליה. ואשה שנפלה לפני קטן או לפני נשומד אומר ר"ת דנלמנת דלא שייך למימר רחמא ליה:

(א) צ"ל אי אמרינן דוימנין דרחמא ליה וא"כ חוב הוא לה וכו'.